

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 345
Novembre/Desembre

2019

Llum i Llibertat. Alba a l'agulla de la Prenyada. Foto de Felip Linares.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 10 de novembre

Excursió matinal als Esgavellats (Anoia), amb sortida del Parador a les 7.30 h.

— 22 de novembre

Conferència «Societat i poder», a càrrec de Joan Campàs, a les 20 h al local de la SEAS.

— 24 de novembre

Excursió a la Vall de Lord (Solsonès) - Castells i parròquies, amb sortida del Parador a les 7 h.

— 30 de novembre i 1 de desembre

Col·locació del Pessebre al Roc del Comptador (Alt Empordà).

— 13 de desembre

Conferència «El món islàmic», a càrrec de Dolors Bramon, a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu.

— 15 de desembre

Excursió a la Llacuna (Anoia) - Camins rals, amb sortida del Parador a les 8 h.

— 22 de desembre

Excursió matinal a can Sadurní, avencs i dolines (Garraf), amb sortida del Parador a les 7.30 h.

— 10 de gener

Conferència «Espiritualitat, pensament i ensenyament», a càrrec d'Antonio Fornés, a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu.

— 12 de gener

Excursió a Girona (Gironès) - La Inquisició, amb sortida del Parador a les 7 h.

— 19 de gener

Excursió matinal al Puig Madrona (Collserola), amb sortida del Parador a les 8 h.

— 25 i 26 de gener

Sortida a la neu a Llivia (Cerdanya).

— 7 de febrer

Conferència «Llengua i literatura», a càrrec de Romi Porredon, a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu.

— 9 de febrer

Excursió a Santa Fe d'Organyà (Alt Urgell) - Les Homilies, amb sortida del Parador a les 7 h.

— 16 de febrer

Excursió matinal a Montserrat (Bages), amb sortida del Parador a les 7 h.

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses. Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.
- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

FLORETO
Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART
Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

UNA HABITACIÓ AMB VISTA

«LLUM I LLIBERTAT» – UNA AL·LEGORIA DEL MOMENT QUE VIVIM

Felip Linares Garcia

Un cop a dalt vam deixar les motxilles a terra. Ja en teníem ganes, després de tota la passejada i d'escalar amb aquells quinze quilos a l'esquena. Eren tres quarts de sis. La vista des del cim era extraordinària, el pla del Baix Llobregat bullia d'activitat, teníem a tocar l'Elefant, on vèiem força gent a dalt, potser eren cinc o sis. Una mica més lluny, a la Mòmia, estaven fent ràpel sobre l'aresta nord. El Gorro Frigi ens quedava més lluny, però s'endevinava també molta gent al cim. Més enllà, les Magdalenes també tenien ocupants. Per sota quedaven la Panxa del Bisbe i el Trencabarrals. Feia un ventet persistent de l'oest i ens vam abrigar abans de posar-nos a muntar el farell. A un quart de set ja havíem enllestit la feina. El vam posar en una zona de còdols que vam fer servir per falcar-lo i ho vam deixar a punt per fer la connexió. Amb els seus dos metres llargs, donava una certa sensació de feblesa, però, amb tot, estava prou fix i vertical malgrat el vent. Ens vam dedicar

a fer una sessió fotogràfica amb el farell de company tot agafant-lo com si fos una perxa, i també amb la senyera que ens va deixar el Joan Urpinell i que duu cosit l'escut de la SEAS. Ens va fer patir que no ens marxés de les mans degut al vent. Per acabar de decorar l'entorn vam lligar una estelada al pal del trípod, que de seguida es va fer notar perquè el vent la feia petar al seu extrem. Ens vam disposar a esperar tranquil·lament, admirant el que vèiem d'allí estant, fins que es fessin tres quarts de vuit i confiar que el nostre farell s'encendria quan el connectéssim. El vent va guanyar intensitat i els núvols ens envoltaven. L'aire estava carregat d'humitat i les gotes d'aigua lliscaven pel pal del trípod avall. Allí dalt no hi havia lloc on arrecerar-nos i ens vam col·locar d'esquena al vent pel costat del cim de la banda del monestir. Érem just al límit superior dels núvols. Tan aviat vèiem el cim de l'Elefant com ens quedava tapat per les boires, i el mateix ens pas-

Felip Linares i Joan Portes al cim de la Prenyada. Foto de Felip Linares.

sava amb les altres agulles que teníem a la nostra alçada.

A tres quarts de vuit en punt vam encendre el farell, que va fer un esclat de llum molt intensa. A les agulles que teníem a la vista també es van encendre alhora. Petits punts de llum blanca es destacaven sobre les agulles i penyes i competien amb els tons vermellors del sol ponent. Era el moment culminant que tots havíem estat esperant i es va desfermar una folia de crits i visques entre abraçades. Tot el que havíem fet fins llavors va quedar empetitit per la força emotiva que ens va envair. Ens vèiem com protagonistes observats i admirats i vaig sentir-me justificat i compensat pel que havíem fet i la nit que teníem per davant.

El pla que formaven els núvols va baixar i l'espectacle del seu lent avenç creuant el massís i lliscant entre les agulles per fondre's a la vall del Llobregat ens va deixar

gaudint, palplantats i admirats. Era el més sublim i fantàstic que he vist mai. Tot plegat, amb els farells cremant, donava una visió potser poc natural però molt estètica. M'imaginava aquell entorn de roques com illes que emergien per sobre dels núvols, cada una amb el seu far per indicar la seva presència als navegants.

L'espectacle era tan singular que em vaig dedicar a fer fotos i enviar-les als amics. A mesura que baixava la intensitat de la llum del sol guanyaven protagonisme els farells. Cada minut s'anaven transformant les condicions i l'espectacle es va concentrar a l'oest, on el sol desapareixia i deixava un cel de núvols de tons vermells i grocs a l'horitzó. Els farells del Cavall, Diables, Miranda de Sant Jeroni, Ecos... van agafar relleu a mesura que les últimes llums del sol s'extingien. Tot va contribuir a donar un majestuós aspecte romàntic, i sens dubte van ser uns moments d'una gran càrrega emocional.

5 ACTIVITATS

El mateix vent que ens va rebre ens va acompanyar tota la nit i tan sols ens va deixar quan van aparèixer les primeres llums del nou dia sobre el Montseny. Van seguir instants d'una gran pau i serenor a l'ambient, trencades tan sols pels sorolls que pujaven de la vall pel pas del tren. Un mar de núvols baixos cobria el Vallès i el Baix. Tan sols destacaven Sant Llorenç de Munt i el Montseny. Tons vermellorsos ens van anunciar la sortida del sol. A les agulles veïnes vèiem els nostres companys drets albirant aquell nou espectacle. Talment semblava que no marxàriem sense gaudir d'una nova estampa on les boires, aquest cop estàtiques, ens feien sentir la proximitat del cel. El moment d'apagar el farell va marcar el nostre comiat i ens vam dedicar a preparar la davallada.

Quan vam tornar a casa vam adonar-nos millor del significat del que havíem ajudat a fer. Va ser emocionant compartir amb tanta gent la il·lusió que aquell acte

d'afirmació nacional il·luminant la muntanya de Montserrat d'extrem a extrem havia desfermat. M'emocionava quan, en dies posteriors, amics i companys m'aturaven i em preguntaven per la nostra experiència allà dalt. Em sentia totalment rescablat del bivac dalt d'aquella agulla i la nit del lloro passada sobre els còdols i feliç per haver tingut la sort d'haver-hi anat i compartit amb els companys la preparació i finalment encendre el farell dalt de la Prenyada.

He tingut la sort, junt amb molts altres, d'haver viscut una experiència personal extraordinària i inoblidable de muntanya i col·lectiva de país. Recordaré per sempre els colors de l'espectacle de llum generat pel crepuscle, els farells encesos sobre les boires i els crits desfermats que ressonaven per les penyes amb l'encesa. Segur que em deixo altres aspectes importants, però es fa difícil poder narrar una experiència personal tan intensa.

Foto feta des de l'Elefant on es veu a la dreta la Prenyada amb el seu farell i els nostres companys Joan Portes i Felip Linares. En segon pla els Gorros. Foto de Xavier Escuer.

Epíleg

La SEAS la va encertar adherint-se al projecte i animant-nos a participar hi. Tant de bo aquest acte ajudi a incentivar l'interès en la pràctica de l'escalada entre els seus socis.

El projecte Llum i Llibertat ha estat un gran èxit col·lectiu. Desitjo que altres similars se succeeixin en el futur i l'extensa comunitat excursionista hi puguem col·laborar, perquè projectes com aquest contribueixen a refermar el nostre amor al país i els anhels de llibertat.

Agraïments

Voldria agrair al Joan Portes la seva fortalesa i animositat compartint aquesta extraordinària vivència amb mi. Mai havíem escalat junts, però vam formar una excel·lent cordada.

Al Guifré Homedes la seva convicció i la rapidesa en respondre a la crida als

socis que va fer el nostre centre precipitant que la SEAS participés en el projecte. El canvi de data li va coincidir amb compromisos professionals i no ens va poder acompanyar com hauria estat la seva voluntat i il·lusió.

Al Jordi de la Riva per acceptar el repte i fer equip amb nosaltres. Dissortadament, un episodi de dolor a última hora li va impedir acompanyar-nos.

Nota

Abans d'escriure la primera paraula ja vaig tenir molt clar quin havia de ser el títol que encapçalaria aquest escrit.

Sento no haver pogut demanar permís de drets d'autor a la productora de l'excel·lent pel·lícula del director James Ivory *A room with a view*, estrenada el 1986, ni tampoc a qui disposi dels drets de l'escriptor Edward Morgan Forster, autor de la novel·la que la va inspirar. Espero que em disculpin.

La Junta de la SEAS agraeix en gran manera a Joan Portes, Felip Linares, Guifré Homedes i Jordi de la Riva la prompta disposició i la indiscutible generositat per participar en nom de la nostra secció en l'acte "Llum i Llibertat" del passat dia 30 de setembre a Montserrat.

Romi Porredon
Presidenta de la SEAS

SOPAR DE MOTXILLA I CONCURS FOTOGRÀFIC 2019

En el Concurs fotogràfic de la SEAS 2019, hi han participat 22 concursants amb un total de 64 fotografies.

El jurat va estar format per Teresa Reverter, Yolanda Monzó, Josep Lluís Soucheirón i Lluís Ayguadé, i, prèvia deliberació feta el 12 de setembre de 2019, es van atorgar els premis següents:

- Primer premi: «Meditant» de Jordi Huerta
- Segon premi: «Boira al 'Pajonal'» de Xavier Bardají
- Millor col·lecció: «Finestres de natura» de Jordi Gironès
- Millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Recés» d'Albert Cortès

En el Sopar de Motxilla, celebrat el 14 de setembre al Pati del Roure de l'Ateneu, hi van assistir 78 companys, donant el tret de sortida a les activitats previstes per a la nova temporada 2018-2019. Com cada any, es va elegir la millor fotografia per votació popular, resultant guanyadora la fotografia «Regalimant» de Jordi Gironès.

Durant el sopar es féu l'acte d'agraïment als socis que han fet 50 anys: Felip Linares, Roser Iglesias, Xavier Monton, Jordi Blasco, Obdúlia Grande, Montserrat Sala i Josep Gil, i als que n'han fet 25: Jordi Farràs i Oriol Farràs, i també es va fer un reconeixement als socis Toni Royo i Lluís Ayguadé per la seva contribució a la Secció en temes relacionats amb el disseny de cartells, butlletí i llibres.

Sopar de motxilla al pati del Roure. Foto de Lluís Solé.

Primer premi: «Meditant», de Jordi Huerta

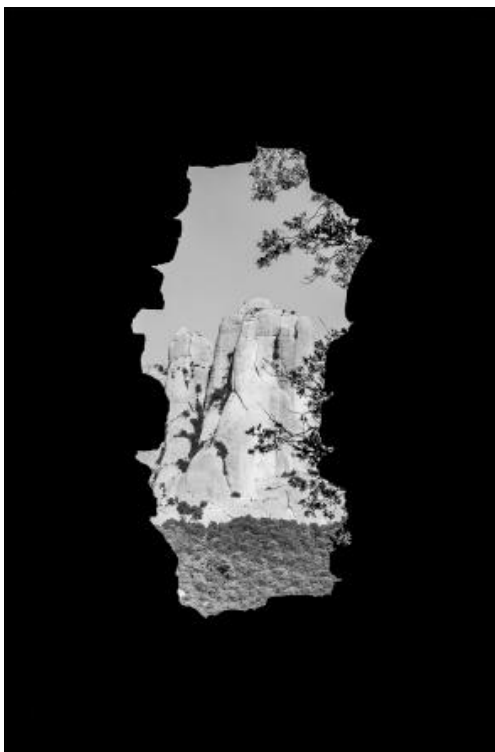
Segon premi: «Boira al 'Pajonal'», de Xavier Bardají

Premi a la millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Recés», d'Albert Cortès

Millor col·lecció i premi per votació popular: «Regalimant», de Jordi Gironès

Millor col·lecció: «Finestres de natura», de Jordi Gironès

Millor col·lecció: «Finestres de natura», de Jordi Gironès

ENRIC FAURA, CONEIXEDOR DEL MOMENT ACTUAL DEL NOSTRE EXCURSIONISME

Daniel Cardona Pera

Enric Faura.

Feia temps que volia realitzar una entrevista a l'Enric Faura pels seus escrits a la revista *Vèrtex* de la FEEC, de la qual va ser director del gener 2001 al desembre 2007. Actualment hi té una columna bimensual amb el títol de *Muntanyes endins*, on profunditza en temes que ens preguntem freqüentment sobre el nostre excursionisme. L'enllaç ha estat gràcies a l'amic Miquel Vilaplana, vell conegut dels nostres cicles de muntanya i, fins fa poc director de la revista digital *El muntanyenc*, portaveu del Club Excursionista de Sant Cugat.

L'Enric, soci de jove de l'Agrupació Excursionista del Col·legi de Casp

(Agruècc), del CEC i UEC de Gràcia, té publicats dos llibres: *Els Pirineus en esquí* i *30 crestes del nostre Pirineu*. En el vessant més literari té publicada l'*Antologia de literatura excursionista catalana*. Sens dubte, crec que una de les feines més importants que l'Enric ha dut a terme ha estat l'edició, a través de l'editorial Cossetània, de la col·lecció *Pioners del nostre excursionisme 2002-2008*, de la qual es van publicar només sis números.

Quan em presento i li pregunto si coneix la nostra Secció Excursionista, el primer que em diu és: «conec la vostra entitat des de fa temps i sempre li he tingut una gran estima. En les èpoques de l'enyorat Isidor Cònsul hi vaig tenir una mica de relació». Com recordeu l'Isidor tenia una columna a la revista *Vèrtex*, just quan l'Enric n'era el director.

— *Enric: excursionisme, senderisme, trekking... totes aquestes definicions són el mateix? Caminar, o hi ha diferències?*

— Això és com un arbre amb diverses branques. El tronc principal ha estat l'excursionisme clàssic i amb el pas dels anys han anat creixent diverses branques, com el senderisme, el trail, l'escalada o la btt. Evidentment que hi ha diferències entre les diverses pràctiques; algunes són marcadament esportives, altres purament competitives,

però la majoria empeltades dels valors clàssics de l'excursionisme. El nom no fa la cosa. Tanmateix cada cop hi ha més especialitats que s'allunyen del tronc principal i s'independitzen, per tenir autonomia pròpia.

— *A l'hora d'elegir un itinerari, sigui d'excursió o d'una travessia amb esquís, fins ara teníem la llibertat d'escollir-lo nosaltres amb totes les conseqüències que això comporta. Sembla que ara acceptem els riscos, però amb la màxima assegurança.*

— Sí, ara en determinats àmbits passa això que assenyaleu. La societat actual cada cop accepta i tolera menys el risc i el perill, i per tant la majoria de pràctiques s'allunyen dels espais amb més exposició o bé exigeixen un plus major de seguretat. És inevitable i en cert sentit no és dolent, ja que es redu-

eixen els accidents i els danys, i amb l'augment exponencial de practicants és millor que sigui així. Tanmateix els esports de muntanya, i especialment l'alpinisme, és un espai on la intensitat de l'experiència va lligada a la vivència de determinades situacions, com ara la gestió responsable, madura i tècnica-ment preparada en situacions de risc, i si els minimitzem molt la vivència es devalua.

— *Un exemple pot ser la nova oferta de les estacions d'esquí amb l'anomenada SKIMO, esquí de muntanya dintre de les estacions d'esquí.*

— Efectivament, aquesta pràctica respon a aquest plantejament, però això ja havia passat a l'escalada, que ha evolucionat de les grans parets a l'esportiva i al córrer, que cada cop cerca més circuits segurs.

Sant Salvador de les Espases i al fons Montserrat. Foto d'Enric Faura.

— *Com a responsable de la col·lecció de llibres de muntanya anomenada Pioners de l'editorial Cossetània, què vas observar en la filosofia d'aquells primers muntanyencs?*

— Doncs en la majoria de textos es repeteixen unes constants: una voluntat d'exploració d'un territori molt menys cartografiat i conegut que l'actual, un coratge per encarar situacions molt potent i un punt d'èpica que avui ens fascina.

— *Les curses de muntanya cada vegada agafen més volada. Caldrà regular-les en el calendari de la FEEC? Pot existir en un futur el perill que tinguin entitat pròpia?*

— De fet ja s'estan regulant o mal regulant, perquè actualment en aquest camp el caos és notable i sembla un camp qui pugui. La lògica indica que s'evolucionarà cap a unes curses d'alta exigència, semi professionals i unes altres de caire més amateur i popular. I ja s'està observant un fenomen que anirà creixent, que és el del negoci. Hi ha curses que es fan simplement com a negoci per empreses amb ànim de lucre, el que no és negatiu si s'explicita obertament. Moltes curses estan entrant en una lògica de mercat i comercial. La FEEC ja ha perdut el control de les més importants i li quedaran les lligades a les entitats.

— *Quina és la teva opinió sobre una aturada de l'ascensor social, que desenvolupava l'excursionisme en els nous immigrants per fer conèixer el país? Potser va acompanyat amb la pèrdua de la figura de l'aprenent d'oficis en les fàbriques? O creus que*

l'escola teòricament ja explica el nostre territori?

— Aquest tema és de resposta complexa i exigeix una anàlisi sociològica pel que ens falten dades encara. No crec que l'excursionisme hagi estat mai un ascensor social, ha estat, parcialment una eina d'integració per a nousvinguts que tenien voluntat de conèixer el país i integrar-se. Ara no tinc gaire clar que això passi, però falten dades.

— *Creus que arribarà el moment en què en certs massissos propers a Barcelona com: Collserola, Sant Mateu, Sant Llorenç, Montserrat, Montseny, hi haurà control d'accés als mateixos?*

— Sí, i tant, i en certa manera ja passa. Les regulacions de l'escalada a Montserrat, les restriccions en les vies d'accés al Montseny per no parlar dels Parc Nacionals o Naturals ja van per aquí. I no trigarem gaire en veure propostes més o menys encobertes de pagament per accedir al medi natural.

— *Moltes gràcies per les teves respostes, voldries afegir algun comentari?*

— Només voldria afegir dues idees. Per una banda l'excursionisme i els esports de muntanya sempre han evolucionat al ritme de la societat i per tant crec que ho han de seguir fent, sense nostàlgia del passat. I en segon lloc cal que no oblidem que un dels grans reptes de l'excursionisme i els esports de muntanya hauria de ser el conservadorisme, una aposta clara i decidida per la preservació del medi, i a cops em sembla que no ho recordem prou.

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS D'AGOST I SETEMBRE DE 2019

Concurs fotogràfic de la SEAS

El dia 10 de setembre es va tancar la presentació de fotografies al concurs de la SEAS amb 64 fotografies i 22 concursants. El dia 12 es va reunir el jurat format per Teresa Reverter, Yolanda Monzó, Josep Lluís Soucheirón, Joan Bennassar i Lluís Ayguadé. Els premis es van lliurar el dia 14 de setembre durant el Sopar de Motxilla.

Sopar de Motxilla de la SEAS

14/09/2019 - Es va fer el tradicional Sopar de Motxilla de la SEAS al Pati del Roure de l'Ateneu amb una assistència de 78 persones. Durant el sopar es va procedir a l'elecció de la millor foto del Concurs fotogràfic per decisió popular i es donaren a conèixer els guanyadors per decisió del jurat. També es van lliurar les medalles als socis que ho són des de fa 25 i 50 anys i el reconeixement per la feina feta d'algun dels nostres socis. La Romi com a presidenta de la SEAS presentà les activitats previstes per al 2019-2020.

Cicle "Catalunya dins el món medieval - Castell d'Ultrera

29/09/2019 - Excursió al castell d'Ultrera des de Sureda (Rosselló). La temàtica d'aquesta excursió fou els "comtats carolingis primerencs", amb una assistència de 54 companys. La llarga amb 12 km amb un desnivell de 454 m, va sortir de la Farga i s'enfilà fins al Roc de les Medes (614), carenà fins al santuari de la Mare de Déu del Castell, acabant al poble de Sureda.

La curta amb 9 km i 353 m de desnivell, també va sortir de La Farga, però s'enfilà directament al santuari, baixant a Sureda pel mateix lloc que la llarga i arribant a Sant Andreu de Sureda.

"Llum i Llibertat"

30/09/2019 i 01/10//2019 - Els socis Felip Linares i Joan Portes, representant la SEAS, van instal·lar al cim de la Prenyada el farell que ha il·luminat l'agulla durant la nit del 30 de setembre a l'1 d'octubre. Aquesta acció es va dur a terme dins del projecte "Llum i Llibertat", que va il·luminar 131 agulles de Montserrat corresponents als 131 presidents de la Generalitat.

US DESITGEM UNES BONES FESTES

El Pessebre de la SEAS de 2019, fet per Joan Gómez, serà col·locat al Roc del Comptador (1.450,9 m), situat a l'Alt Empordà.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 2 de setembre de 2019

- Altes: cap
- Baixes: cap
- Es decideix fer un canvi a la biblioteca afegint una prestatgeria per als llibres i canviant la taula a causa de l'augment de llibres que hem tingut després de la important donació que ens va fer el soci David Buenacasa. També es decideix posar a disposició dels socis els llibres repetits que tenim.
- Es valoren positivament les activitats fetes al juliol: Veterans, Lluna Plena i travessa al Pirineu.
- Durant la reunió s'acaben de revisar els actes que tindran lloc en el sopar de motxilla del 14 de setembre.
- El Marc Carbonell ens mostra els possibles dissenys fets per Cristina Moreno per a una samarreta de la SEAS. Després de recollir diverses opinions sobre el text que hi hauria d'anar, se'n proposen alguns que continguin conceptes sobre muntanya i cultura, juntament amb les lletres de la SEAS.
- La SEAS ha decidit participar en el projecte impulsat per Artistes de la República, l'Assemblea Nacional Catalana, la Federació d'Entitats Excursionistes i amb el suport d'Òmnium Cultural, consistent a il·luminar 131 agulles del massís de Montserrat per recordar els cent trenta-un presidents de la Generalitat de Catalunya, a fi de reclamar la llibertat del nostre país. Hi col·laborem fent l'agulla de la Prenyada.

Reunió del 7 d'octubre de 2019

- Altes: cap
- Baixes: Albert Riera (502)
- Finalment, "Llum i llibertat" es va haver de fer la nit el 30 de setembre a l'1 d'octubre pel possible mal temps anunciat. Això va fer que Guifré Homedes no hi pogués participar, essent Felip Linares i Joan Portes els encarregats de dur-la a terme a l'agulla de la Prenyada. L'activitat va ser ben exitosa i plena d'emocions envoltats d'un paisatge excepcional.
- Es decideix estudiar la instal·lació d'un rocòdrom per a nenes i nens a les Festes de Tardor.
- S'havia programat una cronoescalada a la xemeneia del Walden/Sanson, però finalment no es podrà fer aquest any per problemes en l'estat de l'ascensor i la manca de llum adient. S'espera que es pugui fer l'any vinent després de solucionar-ho.
- Es decideix reactivar amb l'Ajuntament el projecte de fer un reconeixement a Fulgenci Baños al balcó de can Ginstar i lligat el PR C-164 de la SEAS per Collserola. Les converses ja s'havien iniciat durant la darrera primavera, quedant interrompudes a causa de les eleccions municipals.
- S'acorda estudiar la possibilitat de penjar al web els tracks que anem fent i guardant de les diverses activitats de la Secció, perquè hi puguin tenir accés els socis.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 86. No. 345

Taula de redacció — Leonci Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia, Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Jordi Gironès i Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — NB Comunicacions

ÍNDEX

- Portada** — Llum i Llibertat al cim de la Prenyada
- 02** — Calendari
- 03** — Una habitació amb vista. «Llum i Llibertat» – una al·legoria del moment que vivim, per Felip Linares
- 07** — Sopar de Motxilla i concurs fotogràfic 2019
- 11** — Enric Faura, coneixedor del moment actual del nostre excursionisme, per Daniel Cardona
- 14** — Activitats de la SEAS dels mesos d'agost i setembre
- 15** — Informació de la SEAS

Sortida de Veterans al cim del Montsent de Pallars (2.883 m). Foto de Xavier Bardají

SEAS, entitat esportiva núm. A01824